

ветѣ. Тогава, „познанието“ подразбира познаването на почвата, като срѣда, за клонищата, а за коренитѣ — като условие за придобиване храна за клонищата, листата и цвѣтоветѣ. Вие сте, да кажемъ, долу въ коренитѣ; като пжтувате по това дърво — дървото на живота — тамъ има двоякъ животъ, материаленъ въ коренитѣ и духовенъ въ клонищата. Тѣ сж като подлогъ и казуемо. Свѣтътъ на духоветѣ, на ангелитѣ, който нѣкои наричатъ астраленъ свѣтъ, е свръзката между човѣшкия свѣтъ (физическия, материалния) и чисто духовния, или Божествения свѣтъ. Онзи, който говори, е Богъ — Той прѣдставлява казуемото, изворъ на знание, сила и животъ; човѣкътъ е подлогътъ, почвата, която приготвява соковетѣ на живота, а спомагателниятъ глаголъ „е“ — това сж духоветѣ, ангелитѣ, които свръзватъ физическия свѣтъ съ духовния и които прилагатъ законитѣ за хармоничното дѣйствиуване на тия два свѣта. Вие може да имате подлогъ, може да имате казуемо, но, ако нѣмате тази свръзка, нѣмате изречение. Ангелитѣ именно внасятъ въ насъ познанието за Бога, безъ което не можемъ да имаме никакъвъ животъ въ себе си. Ще ви приведа едно сравнение. Допуснете, че вие излизате нощемъ зимно врѣме, треперите и се припичате на мѣсечината. Пита ви нѣкой: „Защо седите тукъ?“ — „Припичамъ се“. — „Ама нѣма слънце“. — „Ти си слѣпъ човѣкъ, ти се лъжешъ; това слънце полека-лека ще ме стопли“. Когато нѣмате прѣдстава за Бога, това показва, че между Бога и васъ има извѣстна празнина, извѣстна прѣграда, която прѣсича връзката